

Kitab Yoèl lan Pasamuwan Advent Dina Pitung Laodikia - Nomer Siji

Nguji Bebener Kang Saiki

Jeff Pippenger

2025-12-02

“Ing Kitab Suci ana sawatara bab kang angel dimangertèni lan kang, miturut tembungé Pétrus, dipuntwisting déning wong-wong kang ora sinau lan ora mantep nganti njalari karusakané dhéwé. Ing urip iki kita bisa uga ora saged nerangaké tegesé saben péranganing Kitab Suci; nanging ora ana titik-titik wigati saka kayektèn praktis kang bakal kasamèkaké déning misteri. Nalika mangsané bakal tumeka, ing pangrèhing panggawéning Allah, supaya jagad iki diuji déning kayektèn kang lumaku tumrap mangsa iku, pikiran-pikiran bakal dipunobahaké déning Rohé kanggo nyidiki Kitab Suci, malah kanthi pasa lan pandonga, nganti sesambungan siji lan sijiné katlusur lan kagandhèng dadi ranté kang sampurna. Saben kasunyatan kang langsung ana gegayutané karo kaslametaning nyawa bakal dipratélakaké kanthi cetha mangkono, saéngga ora ana wong kang prelu klèru utawa lumaku ana ing pepeteng.

“Bareng kita wis ngetutaké runtutaning ranté ramalan, kayektèn kang kawehaké kanggo jaman kita wis katon kanthi cetha lan diterangaké. Kita tanggung jawab tumrap hak-hak istimewa kang kita nikmati lan tumrap pepadhang kang madhangi dalan kita. Wong-wong kang urip ing turun-temurun biyèn padha tanggung jawab tumrap pepadhang kang diparengaké sumunar marang wong-wong mau. Pikirané padha dilatih gegayutan karo manéka péranganing Kitab Suci kang nyoba wong-wong mau. Nanging wong-wong mau ora mangerti kayektèn-kayektèn kang kita mangerti. Wong-wong mau ora tanggung jawab tumrap pepadhang kang ora diduwèni. Wong-wong mau nduwèni Kitab Suci, kaya déné kita; nanging wektu kanggo kabukakné kayektèn mirunggan gegayutan karo adegan-adegan panutuping sajarah bumi iki iku ana ing mangsa turun-temurun pungkasan kang bakal urip ing bumi.”

“Bebener-bebener kang mligi wus diatur manut kahanan para turun-temurun kaya dene anane. Bebener jaman saiki, kang dadi ujian tumrap umat ing generasi iki, dudu ujian tumrap umat ing generasi-generasi kang wis adoh kapungkur. Manawa pepadhang kang saiki madhangi kita gegayutan karo Sabat ing dhawuh kaping papat wis kaparingake marang generasi-generasi ing jaman biyen, Gusti Allah mesthi nyuwun tanggung jawab saka wong-wong mau marga saka pepadhang iku.” Testimonies, jilid 2, 692, 693.

Anyar lan Lawas

“Ing saben jaman ana pangrembakaning kayektèn kang anyar, sawijining pangandika saka Gusti Allah marang umat ing turun-temurun iku. Kayektèn-kayektèn lawas kabèh tetep hakékat lan wigati; kayektèn anyar iku ora madeg piyambak tanpa gegayutan karo kang lawas, nanging minangka pambukaking isi saka kayektèn mau. Mung manawa

kayektèn-kayektèn lawas iku dimangertèni, kita bisa mangertèni kayektèn anyar. Nalika Kristus kersa mbukak marang para sakabaté kayektèn bab wunguné Panjenengané, Panjenengané miwiti ‘wiwit saka Musa lan sakèhé para nabi’ lan ‘nerangaké marang wong-wong mau ing sakèhé Kitab Suci prekara-prekara bab Panjenengané piyambak.’ Lukas 24:27. Nanging pepadhang kang sumorot ana ing pambukaking kayektèn kang seger iku kang ngluhuraké kayektèn lawas. Sapa sing nampik utawa nglirwakaké kayektèn anyar iku satemené ora nduwèni kayektèn lawas. Kanggo wong iku, kayektèn lawas kelangan daya uripé lan mung dadi wangun kang tanpa urip.”

“Ana wong-wong kang ngakoni pracaya lan mulang kayektèn-kayektèn Prajanjian Lawas, nanging padha nampik Prajanjian Anyar. Nanging sarana ora gelem nampa piwulang-piwulangé Kristus, padha nedahaké yèn wong-wong mau ora pracaya marang apa kang wis diucapaké déning para leluhur iman lan para nabi. ‘Saupama kowé padha pracaya marang Musa,’ pangandikané Kristus, ‘mesthiné kowé uga pracaya marang Aku; awit dhèwèké nulis bab Aku.’ Yokanan 5:46. Mulané, ora ana daya kang sajati ing piwulangé wong-wong mau, malah tumrap Prajanjian Lawas pisan.”

“Akeh wong sing ngakoni pracaya lan mulang Injil ana ing kasalahan kang padha. Wong-wong mau nyingkiraké Kitab-Kitab Prajanjian Lawas, bab kang Kristus sampun ngandika, ‘Kitab-kitab iku iya kang padha nek seni Aku.’ Yokanan 5:39. Kanthi nampik kang Lawas, sajatiné wong-wong mau uga nampik kang Anyar; awit kalorone iku pérangan-pérangan saka satunggal kasawijèn kang ora bisa kapisah. Ora ana wong kang bisa martakaké angger-anggeré Allah kanthi bener tanpa Injil, utawa Injil tanpa angger-angger. Angger-angger iku Injil kang kawujud, lan Injil iku angger-angger kang kababar. Angger-angger iku oyodé, Injil iku kembang kang semerbak lan woh kang kaasilaké.”

“Prajanjian Lawas madhangi Prajanjian Anyar, lan Prajanjian Anyar madhangi Prajanjian Lawas. Saben-sabéné iku sawijining wahyu bab kamulyaning Allah ana ing Kristus. Kekaroné ngaturaké kayektèn-kayektèn sing bakal tanpa kendhat mbukak jeroing teges sing anyar marang wong kang temen-temen nggolèki.” Christ’s Object Lessons, 128.

Miturut tegesé, “present truth” iku “bebener kang kaandharaké” kanggo sawijining mangsa wektu tartamtu sing “katon cetha lan diterangaké.” Generasi sing urip ing wektu nalika “present truth” kaandharaké, “tanggung jawab” kanggo nampani bebener iku utawa mati. Gabungan bebener-bebener sing mbentuk “present testing truth” kanggo “generasi iki,” dilambangaké ana ing “kabukane” bebener-bebener “istimewa” “ing gandhèngané karo pemandhangan-pemandhangan pungkasan saka sajarah bumi iki.” Bebener, lan mulané “present truth,” ditipologèkaké déning Prajanjian Anyar sajroning gandhèngané karo Prajanjian Lawas. Bebener diteguhaké adhedhasar loro seksi, lan bebener nduwèni wiwitan lan wekasan, harfiah lan rohani, kuna lan modhèren, alfa lan omega, kang kapisan lan kang pungkasan.

Dhasar Millerit tumrap piwulang malaékat kapisan iku minangka “kang lawas” gegayutan karo piwulang “bebener saiki” saka malaékat katelu. Wong-wong kang “nolak kang Lawas,” “satemene uga nolak kang Anyar,” awit loro-loroné iku minangka pérangan-pérangan saka satunggaling kasatuan kang ora bisa dipisahaké.”

“Aku nyumurupi kabutuhan bilih para utusan, mligi, kedah waspada lan mriksa saben wangun fanatisme ing ngendi wae pratandha mau wiwit thukul. Sétan lagi mepet saka saben sisih, lan kajaba kita waspada marang dheweke, lan mripat kita kebak kawaspadan marang akal-dayané lan jeraté, sarta ngagem sakabehing gegamaning Allah, panah-panah geni saka si ala bakal nyamber kita. Ana akèh kayektèn aji ingkang kasebat ana ing Sabdaning Allah, nanging ‘kayektèn jaman saiki’ punika ingkang diperlokaké déning pasamuwan sapunika. Aku sampun nyumurupi bebayané para utusan menawi padha kesasar adoh saka pokok-pokok wigati ing bab kayektèn jaman saiki, lajeng ngrembag prakara-prakara ingkang boten nuwuhaké kasatunggalan tumrap pasamuwan lan boten nyucekaké nyawa. Sétan ing ngriki bakal migunakaké saben kauntungan ingkang saged kaginakaké kanggo nyilakani pakaryan punika.”

“Nanging prakara-prakara kayata pasucèn, gegayutan karo 2300 dina, pepakoning Allah lan pracayané Gusti Yésus, pancèn trep banget kanggo nerangaké gerakan Advent ing jaman kapungkur lan nduduhaké apa kahananing kita saiki, netepaké pracayané wong-wong kang mangu-mangu, lan maringi mesthi tumrap mangsa ngarep kang mulya. Iki, wis kerep dakdeleng, dadi prakara-prakara pokok kang kudu dadi panggonan para utusan nglenggahi.” *Early Writings*, 63.

“papan suci,” gegayutan karo 2300 dina, angger-anggering Allah lan pracayané Gusti Yesus, iku minangka kunci kanggo nerangaké “gerakan Advent kapungkur”é golongan Millerit, lan kanthi mangkono, kanggo nerangaké kanthi “sampurna” “apa kahananing kalungguhan kita saiki.” Wong-wong sing “mangu-mangu” marang “gerakan Advent kapungkur,” iku padha “mangu-mangu” marang apa sing maringi “kapesthèn tumrap mangsa ngarep kang mulya.” Sing maringi kapesthèn tumrap mangsa ngarep iku yaiku mangsa kapungkur.

Kitab Yoèl iku minangka piwulang kayektèn panggodhèn kanggo jaman saiki. Bab iki dikonfirmasi déning pirang-pirang paseksi. Yoèl diidentifikasi minangka “kayektèn saiki” déning Roh Ramalan, kang miturut Yokanan ing kitab Wahyu iku paseksiné Gusti Yésus.

Wahyuipun Gusti Yesus Kristus, ingkang kaparingaken déning Gusti Allah dhateng Panjenenganipun, supados nedahaken dhateng para abdinipun prekawis-prekawis ingkang kedah enggal kalampahan; lan Panjenenganipun ngutus malaékatipun sarta paring pratandha lumantar malaékat mau dhateng abdinipun Panjenenganipun, yaiku Yokanan: ingkang sampun neksèni pangandikanipun Gusti Allah, lan paseksenipun Gusti Yesus Kristus, saha sadaya prekawis ingkang sampun dipundelengipun. Wahyu 1:1, 2.

“Paseksi”é Yohanes (kang dipun wastani bilih piyambakipun “menahi cathetan”), dipun gambaraken wonten ing tiga perangan. Piyambakipun nyathet “pangandikanipun Allah,” “paseksinipun Gusti Yesus,” lan “perkawis-perkawis ingkang piyambakipun tingali.” Ing

rong ayat wiwitan saking Kitab Wahyu, Yohanes nggambaraken satunggaling tiyang ingkang sampun kaparingan peparing “rohing wangsit.” Peparung punika nyakup panyingkapan mirunggan bab Pangandikanipun Allah, lan ugi nyakup panyingkapan-panyingkapan mirunggan ingkang dipun aturaken dhateng nabi lumantar pangandikanipun Kristus; (manawi déning Kristus piyambak kanthi langsung utawi lumantar para utusan malaekatipun) lan peparing punika ugi nyakup kayekten ingkang dipun aturaken lumantar sarana impen lan wahyu. Rohing wangsit punika inggih paseksinipun Kristus ingkang dipun aturaken dhateng nabi, lan punika nggadahi panguwaos ingkang sami kados déné malaekat utawi Kristus piyambak ngandika tembung-tembung punika.

Lan aku tumungkul ana ing ngarepé sikilé kanggo nyembah marang dhèwèké. Nanging dhèwèké ngandika marang aku, “Aja mengkonu: aku iki kancamu padha ngawula, lan kalebu para sadulurmu kang nyekel paseksi bab Gusti Yésus: sembah marang Gusti Allah: awit paseksi bab Gusti Yésus iku rohing ramalan.” Wahyu 19:10.

Gabriel negesaké yèn dhèwèké iku kancanipun ngawula bebarengan karo Yohanes, lan dhèwèké ora kena disembah. Gabriel uga negesaké yèn para “sadulur” sing diwakili déning Yohanes “nduwèni paseksiné Gusti Yésus,” yaiku “rohing wangsit.” Para “sadulur” sing diwakili déning Yohanes iku cacahé satus patang puluh papat ewu, lan para sadulur kabèh padha nduwèni “roh wangsit.”

“Esuk-éuk wong-wong mau padha tangi, banjur mangkat menyang ara-ara samun Tekoa; lan nalika padha mangkat, Yosafat jumeneng lan ngandika, Rungokna aku, hé Yéhuda lan kowé para pedunungé Yérusalèm; pracayaa marang Pangéran, Gusti Allahmu, temah kowé bakal dikukuhaké; pracayaa marang para nabi-Né, temah kowé bakal kasil. 2 Babad 20:20.

“Pracayaa marang Pangeran Allahmu, temah kowe bakal katetepake; pracayaa marang para nabi Panjenengane, temah kowe bakal oleh karaharjan.”

“Yesaya 8:20. ‘Marang angger-anggering Toret lan marang paseksèn; manawa wong-wong mau ora ngandika miturut tembung iki, iku awit ora ana pepadhang ana ing sajroning wong-wong mau.’ Ing kéné kapacak ana rong teks ing ngarepé umaté Allah: rong kaanan kanggo kasil. Angger-anggering Toret kang dipangandikakaké déning Yéhuwah piyambak, lan roh ramalan, iku loro sumber kawicaksanan kanggo nuntun umaté ing saben pangalaman. Pangandharing Toret 4:6. ‘Iki kawicaksananmu lan pangertenmu ana ing ngarsané bangsa-bangsa, kang bakal padha muni, Satemené bangsa gedhé iki iku umat kang wicaksana lan duwé pangerten.’”

“Angger-anggering Allah lan Rohing Ramalan lumampah sesarengan kanggo nuntun lan maringi pitutur marang pasamuwan, lan saben wektu pasamuwan wis ngakoni prakara iki lumantar manut marang angger-anggeré, rohing ramalan wis diparingaké kanggo nuntun pasamuwan ing dalaning kayektèn.

“Wahyu 12:17. ‘Lan naga iku nesu marang wong wadon mau, banjur lunga arep perang nglawan turahing turuné, yaiku wong-wong kang netepi pepakoné Allah lan nduwèni

paseksèné Yesus Kristus.’ Ramalan iki kanthi cetha nuduhaké yèn pasamuwan sésa bakal ngakoni Allah ana ing angger-anggeré lan bakal nduwèni kanugrahan kenabian. Mituhu marang angger-anggeré Allah, lan roh ramalan, tansah dadi ciri kang mbédakaké umat Allah kang sejati, lan pawkuman iku lumrahé diwènèhake adhedhasar pamedharing kang ana ing jaman saiki.”

“Ing jamané Yérémia, umat ora duwé pitakon bab pawartosé Musa, Élia, utawa Élisa, nanging wong-wong mau pancèn mangu-mangu lan nyingkiraké pawartos sing dikirim déning Allah marang Yérémia nganti kakuwatan lan dayané dadi muspra lan ora ana tamba manèh kajaba Allah ngeteraké wong-wong mau menyang pambuwangan.

“Mangkono uga ing jamané Kristus, bangsa iku wus sinau yèn pawartané Yeremia iku bener, lan padha ngyakinaké awaké dhéwé yèn saupama padha urip ing jamané para leluhuré, mesthiné padha bakal nampani pawartané; nanging ing wektu sing padha padha nolak pawartané Kristus, bab Panjenengané kang wus katulis déning sakèhé para nabi.”

“Bareng piwulangé malaékat katelu mau muncul ing jagad iki, kang dimaksudaké kanggo nyatakaké angger-anggering Allah marang pasamuwan sajroning kasampurnan lan kakuwatané, peparip karunia kenabèn uga enggal dipulihaké manèh. Karunia iki wis nindakaké pérangan kang pinunjul banget sajroning pangrembakan lan panyengkuyung lumajengé piwulang iki.

“Nalika beda pamanggih wus tuwuh gegayutan karo tafsiraning Kitab Suci lan cara-caraning pakaryan, kang bisa nggoyahaké iman para pitados marang pekabaran iku lan nuntun marang pepisahan sajroning pakaryan, roh ramalan tansah madhang kahanan kasebut. Roh iku tansah ndhatengaké kasatunggalaning pamanggih lan karukunan tumindak marang badaning para pitados. Ing saben krisis kang wus muncul sajroning pangrembakaning pekabaran lan tuwuhing pakaryan, wong-wong kang tetep jejeg nyekel angger-anggering Allah lan pepadhanging Roh Ramalan wus menang, lan pakaryan iku wus ngrembaka ana ing astané.” Loma Linda Messages, 33, 34.

Kitab Yoel kanthi langsung diidentifikasi minangka “bebener saiki” ing sajroning Rohing Ramalan, kang miturut Yohanes ing kitab Wahyu iku paseksene Gusti Yesus. Kitab iki uga kanthi langsung dipesthèkaké ing sajroning Sabdaning Allah. Loro-loroné, yaiku Kitab Suci lan Rohing Ramalan, kanthi langsung nerapaké kitab Yoel tumrap dina-dina wekasan.

“Sabèn nabi kuna ngandika ora pati kanggo jamané dhéwé, nanging luwih kanggo jaman kita, supaya pamrédikané tetep lumaku tumrap kita. ‘Saiki sakehé prekara iki kelakon marang wong-wong mau minangka tuladha: lan iku katulisan kanggo pepéling kita, kang marang kita pungkasaning jagad wis teka.’ 1 Korinta 10:11. ‘Dudu kanggo awaké dhéwé, nanging kanggo kita wong-wong mau ngladosi prekara-prekara iku, kang saiki wis kababar marang kowé déning wong-wong kang martakaké Injil marang kowé kalawan Roh Suci kang kautus mudhun saka swarga; prekara-prekara kang dikarepaké déning para malaékat kanggo nyumurupi.’ 1 Petrus 1:12. ...”

“Alkitab wis nglumpukaké lan ngiket bebarengan bandha-bandhané kanggo generasi pungkasan iki. Kabèh prastawa gedhé lan tumindak-tumindak khidmat ing sajarah Prajanjian Lawas wis naté kelakon lan saiki lagi kaulang manèh ana ing pasamuwan ing dina-dina pungkasan iki.” Selected Messages, buku 3, 338, 339.

Piwulang nabi Yoel iku “tetep lumaku” “tumrap” wong-wong “kang wus kadunungan tekaning pungkasaning jagad.” Tembung “tetep lumaku” iku mung negesake manawa “kayektening jaman saiki” tansah dadi sawijining pacoban, lan wong-wong kang ora lulus ing pacoban iku digambarake dening paraga-paraga Kitab Suci kayata Yudas.

“Piwulang demi piwulang tiba tanpa digatosaké ing kupingé Yudas. Pira akèh wong ing jaman iki sing ngetutaké lakuné. Ing pepadhanging angger-anggering Allah, wong-wong sing mentingaké dhiri weruh watak-wataké sing ala, nanging ora nindakaké pambaharuan sing diprayogakaké, lan terus lumaku saka siji kaanan dosa menyang kaanan dosa liyané.

“Piwulang-piwulangipun Kristus saged katrapaken tumrap jaman lan generasi kita piyambak. Panjenenganipun ngandika, ‘Lan Aku ora ndedonga mung kanggo wong-wong iki bae, nanging uga kanggo wong-wong kang bakal pracaya marang Aku lumantar pangandikane wong-wong iku.’ Paseksi kang sami dipunbektakaken dhateng kita ing dinten-dinten pungkasan punika kados dene ingkang dipunbektakaken dhateng Yudas. Piwulang-piwulang ingkang piyambakipun boten kasil ngleksanani kanthi nyata wonten ing gesangipun, ugi rawuh dhateng manungsa ingkang mirengaken, nanging tetep ngalami kagagalan ingkang sami, amargi piyambakipun boten nyingkiraken dosanipun.” Review and Herald, 17 Maret 1891.

Yokanan sajrone kitab Wahyu nglambangake umat Allah ing dina-dina wekasan, lan nalika dibuwang menyang Patmos, Yokanan makili wong-wong kang dianiaya ing mangsa krisis hukum Minggu. Dheweke nerangake sebabé piyambakipun dipenjara.

Aku, Yohanes, sadulurmu lan kancamu sajroning kasangsaran, lan sajroning karajan lan kasabarané Gusti Yésus Kristus, ana ing pulo kang aran Patmos, marga saka pangandikané Allah, lan marga saka paseksèn bab Yésus Kristus. Wahyu 1:9.

Yokanan dipaniaya marga saka Kitab Suci lan Rohing Ramalan. Yagéne wong satus patang puluh papat èwu dipaniaya marga saka Rohing Ramalan? Kayektèn kapisan kang dipandharaké nabi Yoèl yaiku murtadé pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu. Nalika rasul Pétrus netepaké yèn Pentakosta iku minangka panggenepané kitab Yoèl, Pétrus nindakaké mangkono minangka wangsulan marang wong-wong Yahudi kang nyerang pratandhané “basa-basa roh.” Wong-wong Yahudi, kang nalika semana dadi pralambang tumrap wong Advent Dina Kaping Pitu ing dina-dina wekasan, padha ndakwa yèn Pétrus lan wong-wong kang martakaké pawarta iku “mabuk.” Wong Advent Dina Kaping Pitu bakal nglawan pawarta udan pungkasan, kaya déné wong-wong Yahudi ing jamané Pétrus. Wong-wong mau nindakaké mangkono amarga wong-wong kang martakaké pawarta panggodhog “kayektèn saiki” saka udan pungkasan nduwèni kayektèn dhasar kang “lawas,” awit kayektèn anyar tansah didhasaraké marang kayektèn lawas. Yérémia nyeluk umaté Gusti

Allah ing jaman udan pungkasan supaya lumaku ing dalan-dalan lawas lan ngrungokaké swarané kalasangka juru jaga, nanging wong-wong mau padha nampik. Pawarta kayektèn dhasar kang “lawas” iku kanthi simbolis diwakili déning “pitung kaping” ing Imamat likur enem, kang netepaké sesambetan prejanjian miturut Sabat tumrap tanah.

“Aku nyumurupi bilih pasamuwan nominal lan para Adventis nominal, kados Yudas, badhé ngulungaké kita dhateng tiyang-tiyang Katulik supados nggayuh pangaribawanipun kanggo maju nglawan kayektèn. Para suci ing wekdal punika badhé dados satunggaling umat ingkang samar, boten kathah ingkang mangertos déning tiyang-tiyang Katulik; nanging pasamuwan-pasamuwan lan para Adventis nominal ingkang mangertos bab iman lan pakulinan kita (awit sami sengit dhateng kita amargi Sabat, awit boten saged mbantah punika) badhé ngulungaké para suci lan nglaporaké dhateng tiyang-tiyang Katulik minangka tiyang-tiyang ingkang boten nggatekaken pranatan-pranatanipun rakyat; tegesipun, bilih piyambakipun sami netepi Sabat lan boten nggatekaken Minggu.

“Banjur wong-wong Katulik nimbali wong-wong Protestan supaya maju, lan ngetokake sawijining dhawuh manawa sakèhé wong sing ora gelem netepi dina kapisaning minggu, tinimbang dina kapitu, kudu dipatèni. Lan wong-wong Katulik, kang cacahé akèh, bakal ndhukung wong-wong Protestan. Wong-wong Katulik bakal maringaké kakuwatané marang reca kéwan mau. Lan wong-wong Protestan bakal tumindak kaya ibuné wis tumindak sadurungé marang wong-wong mau, yaiku ngrusak para suci. Nanging sadurungé dhawuhé mau ngasilaké utawa kawujud, para suci bakal kaentasaké déning Swarané Gusti Allah.” Spalding and Magan, 1, 2.

Kaping pindho Sister White ngenali “greja nominal” lan “Adventis nominal,” nalika mbedakaké antarané loro “golongan nominal” mau lan “umat Katulik.” “Greja nominal” lan “Adventis nominal,” “sengit” marang wong-wong sing diwakili déning Petrus lan Yohanes “amarga dina Sabbath, awit padha ora bisa mbantah iku.” Greja nominal lan umat Katulik ora bisa “mbantah” kayektèn Sabbath dina kapitu, lan “Adventis nominal” ora bisa “mbantah” “pitu kaping” ing Imamat rong puluh enem, yaiku pepakon Sabbath tumrap tanah. Greja nominal lan umat Katulik ora bisa “mbantah” kasunyatan yèn Sabbath dina kapitu iku kayektèn Alkitabiah sing “dhasar,” lan “Adventis nominal” ora bisa “mbantah” kasunyatan yèn “pitu kaping” ing Imamat rong puluh enem iku kayektèn Millerit sing “dhasar.”

Panangkaraning Yohanes ing Patmos nglambangaké wong satus patang puluh papat éwu sing njunjung dhuwur loro-loroné, yaiku Kitab Suci lan Rohing Ramalan, lan sing mliginé dikaniaya saka njaba marga saka Sabat dina kapitu, lan dikaniaya saka njero marga saka Sabat taun kapitu tumrapping tanah. Awit saka iku, paseksèné Yohanes ngenani sebabé dhèwèké dikaniaya ing ayat sanga diterusaké déning Sabat ing ayat sepuluh lan pesen saka jaman biyèn (“ing wingking”) saka “swara gedhé” kaya swaraning “slompret.”

Aku, Yohanes, kang uga dadi sadulurmu, sarta kanca sakancanmu ing kasangsaran, lan ing Kraton lan kasabarané Yesus Kristus, ana ing pulo kang aran Patmos marga saka pangandika Allah lan marga saka paseksèné Yesus Kristus. Aku katuntun déning Roh ing

dina Pangéran, lan krungu ing wingkingku swara banter, kaya swaraning slomprèt.
Wahyu 1:9, 10.

Yokanan nggambarake wong-wong sing ing wektu 9/11 krungu swara kalasangka saka malaekat ing Wahyu wolulas sing ngundang umat Allah supaya bali menyang “dalan-dalan kuna” miturut Yeremia. Swara kang banter iku uga dadi pepeling saka kalasangka kapitu, kang uga wewelak katelu.

Sister White nyathet bilih “Alkitab sampun nglumpukaken lan ngiket dados satunggal bandhaning kasugihan-kasugihanipun kangge generasi pungkasan punika.” Kitab Yoel punika salah satunggaling “kasugihan” Alkitab ingkang dados kayektèn sapunika wonten ing “dinten-dinten pungkasan.” Ing wekdal Pentakosta, Petrus mratelakaken bilih kitab Yoel punika ingkang nalika punika saweg katetepi. Petrus, kados dene Yoel, “ngandika boten kathah tumrap” jaman Pentakosta katimbang tumrap “wekdal” kita. Jaman Pentakosta punika udan wiwitan kangge Dispènsi Kristen. Pentakosta nandhani wiwitanipun Dispènsi Kristen, lan kanthi mekaten punika nggambaraken pungkasanipun Dispènsi Kristen. Pungkasanipun Dispènsi Kristen punika inggih wekdal udan pungkasan kados ingkang dipratandhakaken déning Pentakosta. Mila Petrus punika pralambang umating Allah ing pungkasanipun Dispènsi Kristen ingkang ngenali katetepanipun pametunipun Roh Suci kanthi migunakaken kitab Yoel kangge nindakaken punika.

Nanging Pétrus, ngadeg bebarengan karo kang sewelas, ngangkat swarané lan ngandika marang wong-wong mau, “He para priya Yudéa lan kowe kabèh kang manggon ing Yérusalèm, padha mangertia prakara iki, lan rungokna tembungku: awit wong-wong iki dudu mendem, kaya sing kok kira, marga saiki lagi jam katelu ing wayah awan. Nanging iki yaiku kang wus diandikaaké lumantar nabi Yoèl: ‘Lan bakal kelakon ing dina-dina pungkasan, pangandikané Gusti Allah, yèn Ingsun bakal ngesokaké Roh-Ku marang sakèhé daging; lan anak-anakmu lanang lan wadon bakal medhar wangsit, lan para nom-nomanmu bakal weruh wahyu, lan para wong tuwamu bakal ngimpi impen; malah marang para abdiningsun lan para abdi wadoningsun, ing dina-dina iku Ingsun bakal ngesokaké Roh-Ku; lan wong-wong mau bakal medhar wangsit. Lan Ingsun bakal ndudukaké kaélok-an-kaélok-an ana ing langit ing dhuwur, lan pratandha-pratandha ana ing bumi ing ngisor: getih, lan geni, lan kukusing kumelun. Srengéngé bakal malih dadi peteng, lan rembulan dadi getih, sadurungé tekané dina Pangéran kang agung lan mulya iku. Lan bakal kelakon, saben wong sing nyebut asmané Pangéran bakal kapitulungan.’
Kisah Para Rasul 2:14–21.

Supaya dados siswa wangsit ingkang kasil, dipunbetahaken pangertosan ingkang mantep bilih wekasaning jagad punika kaambaraken “line upon line” ing salebeting cariyos sajarah Kitab Suci. Gegandhengan kaliyan kayekten punika, para nabi piyambak nggambaraken umatipun Allah wonten ing dinten-dinten pungkasan. Yoel mapanaken kitabipun wonten ing dinten-dinten pungkasan, awit kitab punika ngumumaken caketipun “dintening Sang Yehuwah.”

Unjukna slompret ana ing Sion, lan swarakna weker ana ing gunung-Ku kang suci;
sakehing wong kang manggon ana ing nagara padha gumetera; awit dinaning Pangeran
iku teka, marga wus cedhak. Yoel 2:1.

“Kalasangka” minangka sawijining pralambang, saliyané teges-teges liyané, nglambangaké sawijining pesen pepènget. Minangka pralambang, kalasangka bisa nglambangaké sawijiné mangsa wektu utawa sawijiné titik wektu, utawa kaloroné bebarengan—gumantung marang konteksé. Kalasangka uga nglambangaké pangadilan. Riyaya kalasangka, sepuluh dina sadurungé Dina Pangruwatan, minangka pepènget ngenani pangadilan sing wis nyedhak.

“dina Pangeran” nglambangaké salah siji titik wektu utawa sawatara mangsa wektu, manut konteks perangan ayat ing ngendi “dina Pangeran” iku dienggo. “Dina Pangeran” bisa dadi pralambang paukuman eksekutif kang diwakili déning pitu pageblug pungkasan, utawa bisa uga paukuman eksekutif ing pungkasan millennium sèwu taun. Ing salah siji kahanan kasebut, kalasangka iku lagi nandhani paukuman eksekutifé Allah. Mulané, “dina Pangeran” bisa makili titik nalika paukumané Allah katindakaké, utawa mangsa wektu nalika paukuman-paukumané Allah katindakaké.

“Kalasangka” kaya dene “dina Pangéran” bisa makili sawijining titik wektu lan uga sawijining mangsa wektu, kaya kasaksènan ing titik-titik sajarah lan mangsa-mangsa sajarah sing diwakili déning pitu kalasangka ing Wahyu wolung lan sanga. “Dina Pangéran” sing dilambangaké déning Yoèl lumantar “kalasangka” sing kudu diunekaké—iku loro-loroné, sawijining titik wektu lan uga sawijining mangsa wektu, kang diwiwiti nalika paukuman marang wong-wong mati rampung lan paukuman marang wong-wong urip diwiwiti. Ing 9/11, sawijining kalasangka diunekaké minangka tandha rawuhipun paukuman marang wong-wong urip minangka sawijining titik wektu, lan uga nandhani 9/11 minangka wiwitaning mangsa paukuman marang wong-wong urip.

Mulané, iya saiki uga, mangkono pangandikané Sang Yéhuwah, padha mretobata marang Aku kalawan sakehing atimu, lan kalawan pasa, lan kalawan tangis, lan kalawan pangadhuh susah. Suwekna atimu, aja sandhanganmu, lan mretobata marang Yéhuwah Gusti Allahmu; awit Panjenengané sih-rahmat lan welas asih, alon nesuné, lan lubèr kabecikané, sarta mbatalaké paukuman bilai. Sapa sing ngerti manawa Panjenengané bakal mbalek lan mbatal, sarta ninggalaké berkah ana ing wingkingé; iya kurban dhaharan lan kurban unjukan kagem Yéhuwah Gusti Allahmu? Unèkna slomprèt ana ing Sion, sucèkna pasa, kumpulna pasamuwan suci. Yoèl 2:12–15.

Iki kaping pindho Yoel dhawuh supaya kalasangka diunekake. “Kalasangka-kalasangka” ing kitab Yoel iku bebarengan dadi pepeling bab paukuman eksekutif saka pitung pageblug pungkasan sing wis nyedhak, lan katetepake ing sajroning konteks panyeluk Laodikia marang pamratobat lan cedhaking panutupan mangsa sih-rahmat.

Bengoka kanthi sora, aja kendhat; ungalna swaramu kaya slompret, lan tuduhna marang umatingSun kaluputané, lan marang brayat Yakub dosa-dosané. Yesaya 58:1.

Yesaya, Yoel, Yokanan, lan Petrus kabèh iku nglambangaké wong satus patang puluh papat èwu ing dina-dina pungkasan, mangkono uga Yérémia sing mratélakaké kapan slomprèt iku kudu diunekaké.

Mangkene pangandikané Pangéran: Ngadega ana ing dalan-dalan, lan padha delengen, sarta nyuwuna bab dalan-dalan kuna, ana ing ngendi dalan kang becik iku, lan lumakua ana ing kono, temahan kowé bakal nemu katentreman kanggo nyawamu. Nanging wong-wong mau padha kandha, “Aku ora gelem lumaku ana ing kono.” Kajaba iku Aku uga wus netepaké para juru-jaga ana ing antaramu, kanthi pangandika, “Padha rungokna swaraning kalasangka.” Nanging wong-wong mau padha kandha, “Aku ora gelem ngrungokaké.” Yeremia 6:16, 17.

Kalasangka banjur muni ing dina-dina wekasan iki nalika 9/11, lan udan pungkasan banjur wiwit tumiba marang wong-wong kang milih dalan kang becik lan lumaku ana ing kono. Nalika semana malaékat ing Wahyu wolulas tumurun.

“Udan pungkasan bakal tumiba marang umaté Allah. Sawijining malaékat kang kuwasa bakal tumurun saka swarga, lan saindenging bumi bakal kataman pepadhangé kamulyané.” Review and Herald, 21 April 1891.

Nalika gedhung-gedhung agung ing New York dirubuhaké ing 9/11, malaékat kang kuwasa tumurun lan udan pungkasan wiwit tumiba.

“Apa saiki metu pawarta manawa aku wis mratelakake yen New York bakal kasapu déning gelombang pasang gedhé? Iki ora tau dakucapaké. Aku wis ngandika, nalika aku ndeleng gedhong-gedhong gedhé sing lagi diadegaké ana ing kana, lantai demi lantai, ‘Pemandhangan sing nggegirisi kaya apa kang bakal kelakon nalika Pangéran jumeneng kanggo nggonjang-ganjing bumi kanthi banget! Banjur tembung-tembung ing Wahyu 18:1–3 bakal kaleksanan.’ Kabèh isi pasal kaping wolulas saka kitab Wahyu iku pepéling bab apa kang bakal teka marang bumi. Nanging aku ora duwé pepadhang mligi ngenani apa kang bakal teka marang New York, kajaba mung iki: aku ngerti manawa ing sawijiné dina gedhong-gedhong gedhé ana ing kana bakal dirubuhaké déning puteran lan pembalikan saka pangwasané Allah. Saka pepadhang sing wis kaparingaké marang aku, aku ngerti yèn karusakan ana ing donya. Siji tembung saka Pangéran, siji sentuhan saka pangwasa-Né kang kuwasa, lan bangunan-bangunan raksasa iki bakal ambruk. Pemandhangan-pemandhangan bakal kelakon kang kengeriané ora bisa kita bayangaké.” Review and Herald, 5 Juli 1906.

Ing tanggal 9/11, udan pungkasan wiwit mrucik minangka pambuka sadurunge kawutahané kanthi kebak nalika hukum Minggu.

“Pakaryan agung Injil iku ora bakal dipungkasi kanthi kawujudan pangwaosing Allah kang luwih cilik tinimbang kang nandhani wiwitane. Ramalan-ramalan kang katetepake ing kacurahan udan wiwitan nalika pambukaning Injil, bakal katetepake maneh ing udan pungkasan nalika panutupé. Ing kéné ana ‘mangsa kasagaran’ kang diarep-arep déning rasul Pétrus nalika panjenengané ngandika: ‘Mulané padha mratobata lan

mrenanana, supaya dosa-dosamu kapusak, supaya mangsa kasagaran iku teka saka ing ngarsané Pangéran; lan Panjenengané bakal ngutus Yésus.’ Kisah Para Rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611, 612.

Kawujudan sampurna saka “wektu-wektu kasantosan” dumadi nalika kowé isih urip, awit pepèlingé iku supaya “mratobat,” lan iku ora bisa katindakaké manawa kowé wis mati. “Wektu-wektu kasantosan” rawuh nalika “dosa-dosa” saka jiwa-jiwa sing isih urip isih bisa “kausapi”. “Wektu-wektu kasantosan” diwiwiti tanggal 9/11, mangkono nandhakaké wiwitaning pangadilan tumrap wong-wong sing isih urip. Pentakosta kaulang manèh ing pungkasaning dispensasi Injil. Nalika “wektu-wektu kasantosan” rawuh, prastawa-prastawa sing dilambangaké ing Pentakosta wiwit kaulang manèh.

“Kanthi pangajeng-ajeng kang temen-temen, aku ngarep-arep tekané wektu nalika kadadéan-kadadéan ing dina Pentekosta bakal katindakaké manèh kanthi kakuwatan kang luwih gedhé tinimbang ing wektu iku. Yokanan ngandika, ‘Aku weruh malaekat liyané mudhun saka swarga, nduwèni kakuwatan gedhé; lan bumi dadi padhang marga saka kamulyané.’ Banjur, kaya ing mangsa Pentekosta, wong-wong bakal krungu kayektèn dipangandikakaké marang wong-wong mau, saben wong nganggo basané dhéwé.”

“Allah saged ngembusaken gesang enggal dhateng saben jiwa ingkang kanthi temen ngersakaken ngabdi dhateng Panjenenganipun, lan saged ndemek lambe kanthi areng murub saking misbyah, sarta ndadosaken lambe-lambe punika dados pinter nglairaken pamuji dhumateng Panjenenganipun. Ewonan swanten badhé kaprabawan dening kuwasa kanggé martosaken kayekten-kayekten endah saking Sabda Allah. Ilat ingkang gagap badhé kaudhari, lan para ingkang rumaos wedi badhé dipunkiyataken supados saged maringi paseksi kanthi kendel bab kayekten. Mugi Gusti nulungi umating Panjenenganipun supados ngresiki pasamuwan jiwa saking saben rereged, lan njagi sesambetan ingkang mekaten celakipun kaliyan Panjenenganipun, saéngga piyambakipun saged dados pandhèrèk ing udan pungkasan nalikanipun badhé kasuntakaken.” Review and Herald, July 20, 1886.

Kita badhé nerusaké ing artikel salajengipun.

Malaékat kang ngandika karo aku banjur teka manèh lan nggugah aku, kaya wong kang digugah saka turune. Lan ngandika marang aku, “Apa kang kokdeleng?” Aku banjur mangsuli, “Aku wis nyawang, lan lah ana kaki dian kabèh saka emas, ana bokor ana ing pucuke, lan pitu lampu ana ing sandhuwure, sarta pitu pipa kanggo pitu lampu kang ana ing pucuke iku. Lan ana loro wit zaitun ana ing sacedhake, siji ana ing sisih tengen bokor iku, lan sijiné ana ing sisih kiwa.”

Mulané aku mangsuli lan matur marang malaékat kang ngandika karo aku, mangkéné: Punika punapa, gusti kawula? Banjur malaékat kang ngandika karo aku mangsuli lan ngandika marang aku: Apa sira ora sumurup punapa iki? Aku banjur matur: Mboten, gusti kawula.

Banjur dheweke mangsuli lan ngandika marang aku, mangkene: Iki pangandikané Pangéran marang Zerubabel, mangkene: Dudu marga saka kakuwatan, lan dudu marga saka daya, nanging marga saka Roh-Ku, pangandikané Pangéran sarwa dumadi.
Zakharia 4:1-6.